

deri, at man gennem dette Raad kunde faa den almindelige Mening frem om mange Spørgsmaal, men at man ikke behøvede denne Sultans, naar man fik Sagen ind under Rigsdagen. Jeg ved ikke, om jeg hørte fejl, men i hvert Fald opfattede jeg det ærede Medlems Udtalelser saaledes, og det skulde glæde mig, om jeg ikke havde taget fejl i saa Henseende (Lüttichau: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.) Jeg vil anse det for en Selvfølge, — hvis jeg da maa give ærede sagkyndige Medlemmer og Udvalgets Medlemmer Raad med paa Veje — at de, samtidig med at de maatte paa et eller andet Punkt komme til at gøre Indrømmelser til den ærede Minister, da ville klemme ham alvorligt med Hensyn til Jærnbanaeraadet, og klemme det helt bort fra ham. — Endelig skal jeg sige med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere stilledes af det ærede Medlem for Skjoldelev (Harald Jensen), og som gaa ud paa lidt højere Lønning for forskellige smaa Bestillingsmænd under Jærnbanevæsenet, at disse Forslag i det hele taget have min Sympati; men jeg skal give det ærede Medlem fra Odder (Bjørnbat), som nylig talte, Ret i, at det forekommer mig ikke, at der egentlig er nogen systematisk Ordning i det ærede Medlems Forslag, Naar jeg skulde stemme over disse Forslag, hvis de kom til Afstemning, maatte jeg sige, at jeg særlig foretrakker de Forhøjelser, som angaa Koitduktører og Tjørbedere, thi det forekommer mig, at det vel er de to Punkter, hvor der mest trænges til Forhøjelse i Betragtning af, at det virkelig er en meget anstrængende Tjeneste, de paagaeldende have, navnlig i Modfærdning til adskillige andre Folk, der opholde sig paa Stationerne og have forfærdig underordnet Tjeneste der. Jeg vilde sætte Pris paa, navnlig i Betragtning af den Klothed, som Flertallet har udbiit med Hensyn til de høje Lønninger, at det var — om ikke flot, for det venter jeg ikke — men dog noget mere imødekommende med Hensyn til de underordnede Lønninger, end det har været her. Jeg vilde gerne se, hvis denne Sag skulde tages under Overvejelse inden 3dje Behandling, hvad den maatte skal, om Udvalget vil gennemlese omhyggeligt det ærede Medlems Vædringsforslag og maatte bringe lidt mere System ind i dem, end der nu er, og jeg vilde da ønske, at det System gik i Retning af, at disse smaatlonnede Folk med den meget anstrængende Tjeneste bleve noget bedre stilledes, end de nu ere. Jeg skal villig indrømme, at man ikke kan opstille noget egentligt Princip, hvorefter man kan regulere disse Lønninger, og giver det ærede

Medlem fra Skjoldelev Ret i, at man ikke kan bedømme disse Lønninger efter, at der er saa mange, der søge disse Pladser; thi i saa Tilfælde vilde jo, som det ærede Medlem ganske rigtig bemærkede, ogsaa de højere Lønninger kunne nedsættes, idet der ogsaa er Rend nok om at faa dem. Man kan heller ikke absolut sige, at Lønnen bør være saa stor, at Folk kunne leve anstændig af den, thi saa længe man bevæger sig paa saa smaa Summer som 8, 9 a 10 Hundrede Kroner, maa man vist erkende, at vi kun bevæge os paa Grænsen af det allernødtørftigste; hvis vi vilde tage Hensyn til, hvad Folk kunde leve anstændig for, maatte vi vistnok forhøje alle disse Lønninger. Jeg vil dog ikke opholde mig længere ved disse Sager, men jeg vil kun give disse Vædringer min anbefaling, gaaende ud paa, at det ærede Udvalg vil tage det, de vedrøre, under Overvejelse, indtil vi næste Gang saa denne Sag til Forhandling. Men først og sidst vil jeg sige dette til de kæmpende, som føre denne Sag igennem, at de ikke af Interesse for deres Standpunkter og for deres administrative Sundsigt og for deres særlige Interesser for Systemerne i Jærnbanebestyrrelserne lade sig lede bort fra det, som er Hovedsagen ved dette, nemlig at vi faa en Lov igennem, hvorved vi faa Statsbanestyrelsen lagt ind under Rigsdagens Myndighed. Det forekommer mig, at dette maa være Nr. 1 og være saa vigtigt, at vi af Hensyn dertil kunne, jeg vil ikke sige, sluge mange Kameler, men dog se nogle ret store Myg af og endda være ret godt tilfredse med Løven.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds (Lüttichau) har Ordet for en kort Bemærkning.

Lüttichau: Jeg vil tillade mig lige over for den ærede sidste Taler at pointere, at hvad jeg i Gaar udtalte om Jærnbanaeraadet, gik ud paa at paavise, at Jærnbanaeraadet i forskellige Retninger havde under de Tilstande, vi leve under, virket til Gavn, og at jeg, naar det lykkedes at etablere en ny Ordning af Organisationen i sin Helhed og af Lovgivningen paa Jærnbanevæsenets Omraade i sin Helhed, dog ikke herved kunde se, at Jærnbanaeraadet blev en overflødig Institution, idet jeg nemlig ser saaledes paa det, at en stor Del Spørgsmaal, s. Eks. om Takster og Køreplaner og andet deslige, ingenlunde egner sig til at blive Genstand for Forhandlinger paa Rigsdagen, men snarere egne sig til at blive Genstand for Forhandlinger i det af forskellige tekniske Kræfter